

[Indenrigsministeren.]

maa regne med nogen hurtig Rømning af alle den nævnte Slags Forlægninger.

Til det af det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) rejste Spørgsmaal om den utilfredsstillende Form, hvorunder Erstatninger vedrørende de af Tyskerne beskadigede Ejendomme og det af dem beskadigede Materiel behandles, skal jeg bemærke, at Grundlaget for Udbetaling af Erstatning for Skade, forvoldt af den tyske Værnemagt m. v., findes i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 604 af 21. December 1945 samt Ministeriets Cirkulære Nr. 9 af 15. Januar 1946. Bekendtgørelsen er udsendt, efter at der ved Skrivelser af 12. December 1945 fra Folketingets og Landstingets Finansudvalg var givet Tilslutning til Afholdelse af de med Ydelsen af de paagældende Godtgørelser forbundne Udgifter. De Retningslinier, paa Grundlag af hvilke de lokale Vurderingskommissioner behandler Godtgørelsessager og foretager Indstilling til Udvalget for Indkvarteringserstatning, blev udsendt af dette Udvalg den 26. Januar 1946. Der blev derefter i Begyndelsen af Marts 1946 afholdt Møder mellem en Repræsentant for Udvalget og Vurderingskommissionernes Formænd, hvorved de Problemer, der maatte antages at opstaa ved Sagerne Behandling, blev drøftet paa Grundlag af de paa dette Tidspunkt indvundne Erfaringer.

Ifølge Bekendtgørelsens § 1 skulde Erstatningskrav være indgivet senest den 1. April 1946, eller for saa vidt Ejendommen først frigives paa et senere Tidspunkt, inden en Maaned efter Frigivelsen. Efter at Sagerne har været behandlet i den lokale Vurderingskommission, indsendes de til Udvalget, og det er først i Løbet af Sommeren, at der til Udvalget er indkommet Sager i større Omfang, saaledes at Udvalget til Dato har modtaget ca. 9200 Sager, og det kan paaregnes, at der stadig vil blive indsendt nye Sager. Det er saaledes oplyst, at et enkelt Amt først i Løbet af 1947 forventes at have gennemgaaet samtlige Skadesager.

Naar Vurderingskommissionen maa bruge lang Tid til de ofte meget forskelligartede Sager, ligger det, foruden i Sagerne Antal, ogsaa i, at Grundejerne i mange Tilfælde ikke er i Stand til inden for en rimelig Tid at give Kommissionen de til Sagens Behandling fornødne Oplysninger. I øvrigt kan det siges, at der i næsten alle større Sager, det vil sige som Regel Sager til et Beløb af over 10000 Kr., foretages Besigtigelse paa Stedet eller i hvert Fald For-

handling med Ejeren; herved bemærkes, at Forhandlingerne som Hovedregel medfører, at Ejerne erklærer sig indforstaaet med Udvalgets Afgørelse. Desuden har Afgrænsningen mellem Krigsforsikringsomraadet paa den ene Side og det Omraade, inden for hvilket Erstatning ydes af Statskassen, paa den anden Side forvoldt en Del Vanskeligheder, der dog for en stor Del efterhaanden synes at skulle blive overvundet ved Aftaler med Krigsforsikringsforbundene.

Af de ovennævnte ca. 9200 Sager er ca. 1000 endelig afgjort, medens ca. halvtredie Tusinde er oversendt til vedkommende Krigsforsikring og ca. 600 er udsendt til de lokale Myndigheder, for at man kan tilvejebringe de til Afgørelsen fornødne Oplysninger. Naar Udvalgets Arbejde ikke har kunnet følge samme Tempo som det, hvori selve Sagerne indgaar, ligger det til Dels i selve Forholdets Natur, idet man med en bestemt Dag som Skæringsdag paa een Gang har indkaldt samtlige Erstatningskrav mod den tyske Værnemagt, medens Sagerne Beskaffenhed kræver en grundig Behandling. Det kan saaledes meget vel tænkes, at der for de senest indkomne Sagers Vedkommende vil kunne hengaa meget lang Tid fra den lokale Vurderingskommissions Besigtigelse af Ejendommen, til Udvalget har kunnet behandle Sagen.

Hertil kommer yderligere, at Udvalget, der er en midlertidig Institution, har haft og vedblivende har store Vanskeligheder ved at faa kvalificeret Personale baade til Sagerne Realitetsbehandling og til den kontormæssige Ekspedition, ligesom det er vanskeligt at holde paa det engang antagne Personale, da dette ved given Lejlighed foretrækker mere varige Stillinger andetsteds.

Den af det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) nævnte Sag, hvor der af et Sogneraad er udbetalt Indkvarteringsgodtgørelse forskudsvis med 12000—14000 Kr., vil blive taget op til Undersøgelse, da der her synes at være Tale om ordinær Indkvartering, idet der ikke med Hensyn til Lejegendtgørelse eller Skadegodtgørelse for tysk Brug af fast Ejendom foreligger nogen Mulighed for, at Sogneraadet kan yde Forskud paa Godtgørelsen.

Det ærede Medlem Hr. Karl Olsen har rejst en Række Problemer med Tilknnytning til Indkvarteringserstatninger. Jeg skal sige nogle Ord om de væsentligste af dem.

Først er der Spørgsmaalet om Ydelse